

befolkningen og besluttede, at både fransk-mænd og hollændere og andre europæere skulle snydes for en folkeafstemning? Jeg ved godt, at SF har argumenteret for, at man skulle have en folkeafstemning, men jeg vil bare stille det spørgsmål til fru Anne Grete Holmsgaard: Er man alligevel ikke en del af dem, der har ansvar for, at befolkningerne blev snydt for muligheden for at få et bedre europæisk samarbejde, når man ender med at bære den her traktat igennem, der jo, som fru Anne Grete Holmsgaard siger, indholdsmæssigt er fuldstændig identisk med den, Frankrig og Holland en gang har afvist?

Kl. 13:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:24

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nej, jeg må sige, det har vi klart intet medansvar for. Vi har talt for en folkeafstemning, vi har arbejdet for en folkeafstemning, vi har ikke kunnet komme igennem med det. Skulle det så føre til, at vi siger nej til en traktat, som vi gerne vil have? Nej, det gør vi ikke, og jeg ved, for vi har jo diskuteret det her mange gange, at Enhedslisten ikke, hvis der var kommet en folkeafstemning, ville have sagt ja til traktaten. Så den argumentation, hr. Per Clausen bruger her, er sådan set overhovedet ikke gangbar.

Så vil jeg sige om det at agitere for et nej sidste gang: Det blev så et nej i Holland, og det blev et nej i Frankrig, og jeg kan konstatere, hvilket jeg synes er virkelig ærgerligt, at de franske nejkræfter, der bl.a. havde nogle stærke synspunkter på det sociale Europa, ikke har været i stand til rent faktisk at komme igennem med det og præge den nye udgave af traktaten.

Kl. 13:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen for endnu en bemærkning.

Kl. 13:25

Per Clausen (EL):

Jeg tror ikke, at fru Anne Grete Holmsgaards selv tror på det, når hun siger, at Enhedslisten nok ikke ville have respekteret, hvis der var kommet et ja ved en dansk folkeafstemning. Selvfølgelig ville vi have respekteret det. Pointen er, at når man sender det til folkeafstemning, så argumenterer man for og imod i den folkeafstemning, og så bliver resultatet, som det bliver. Pointen her er jo, at SF ved at medvirke til at gennemføre traktaten på trods af den udemo-

kratiske proces, der har været, er med til at tage ansvaret for det.

Men lad os så kigge fremad: forbeholdsafstemningerne. Dem ved vi jo at vi skal have nogle stykker af, eller måske skal vi kun have én. I medierne har der været ideer om, at man kunne klare det ved at mødes i Folketinget i oktober måned, vedtage en lov om en folkeafstemning, f.eks. om retsforbeholdet, som kan blive en ret udviklet sag, gennemføre en debat på 1 ½ måned og så holde folkeafstemning. Jeg vil gerne spørge fru Anne Grete Holmsgaard, om hun ikke er enig med mig i, at det vil være helt urimeligt, hvis man på den måde forsøger at haste de her forbeholdsafstemninger igennem.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:26

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg forstår det første, hr. Per Clausens siger, sådan, at hvis der var kommet en folkeafstemning, og hvis det var blevet et ja, så ville Enhedslisten også have stemt ja. Eller var det bare en pæn måde at pakke sit nej ind på? Det var en pæn måde at pakke sit nej ind på – o.k.

Så vil jeg sige om folkeafstemningen: Ja, der er mange rygter i øjeblikket, og ingen af os ved præcis, hvad der kommer til at foregå i det kommende halve år eller i efteråret eller senere. Men vi synes, det er vigtigt, at der er god tid til en folkeafstemning, og så synes vi, det er vigtigt, at vi får ordentlige oplysningsmidler til det. Og i den sammenhæng vil jeg godt sige, at vi i den grad er vrede over, at regeringen sammen med Dansk Folkeparti har været inde og lave en aftale, der betyder, at man går efter at fjerne oplysningsmidlerne i 2009 og 2012.

Kl. 13:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, fru Helle Sjelle.

Kl. 13:27

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

I Det Konservative Folkeparti synes vi, at det er en glædelig dag i dag – en glædelig dag, fordi vi i dag endelig vedtager den her Lissabontraktat.

Vi har jo allerede adskillige gange haft en meget grundig drøftelse af traktaten her i Folketinget, og derfor vil jeg heller ikke gentage alt, hvad der allerede har været sagt, men blot konstatere, at vi Konservative ser Lissabontraktaten som et væsentligt og nyttigt redskab i udviklin-